

skal kun være et Registreringskontor, hvor de juridiske Forretninger og alle den Slags Ting skulle ordnes. Det er i og for sig en unaturlig Ting og uheldigt, at lade et Folks Kirkes Vel, et Folks Folketirke ledes oppe i et ministerielt Kontor, og det er derfor, jeg siger, at man maa ønske, at den administrative Ledelse maa reduceres saa meget som muligt, vi skulle ikke styrke den Administration. Men naar de Herrer tro, at den styrkes, fordi en Mand bliver kaldt Departementschef, fremfor at kaldes Kontorchef, saa tage de ogsaa storligent fejl. — Jeg skal ikke forlænge denne Diskussion, jeg ønsker kun at sige noget til det, jeg berørte ganske kortelig før om Generalsekretærer. Den Betragtning, der laa til Grund for Generalsekretariatene, da de kom frem, er jo egentlig simpelt hen ogsaa det rent praktiske Hensyn, at naar der kommer en ny Mand som Minister og skal styre Folkets Anliggender, som han ikke kan være saa fuldstændig bekendt med fra sit tidligere Liv, selv om han er en fremragende dygtig Mand, skal han i Ministeriet kunne have Assistance af en Mand med særlig Sagkundskab og af en Mand, som samstemmer med ham i de Principper og Hovedanskuelser, han vil have gjort gældende, og saa skal den ny Minister ikke i Ministeriet møde nogle Inventarier, om man saa maa kalde det, der have en hel Mængde Fordomme eller en hel Del Anskuelser forfælselige fra dem, som Ministeren kommer med. Det er en sund og naturlig Tanke, og man behøver ikke at sætte Giften parlamentarisk paa den for at gøre den rigtig godt forhabt. Det ærede Medlem for 11te Kres (Th. Nielsen) sagde, at det var en parlamentarisk Fordring. Nej, det er den sunde, simple, praktiske Fornuft, der siger, at naar en Mand skal have en stor Gerning, som han ikke personlig med eget Arbejde kan overkomme, tager han sin Hjælp, hvor han faar mest Nytte af den og lader sig ikke paaoktrovere en Hjælp, der maaste snarere bliver ham til Hinder. Det er klart, at man ved at ansætte disse faste Departementschefer med høje Sager og Pensionberettigelse, arbejder sig længere og længere bort fra den Tilstand. Naar Rigsdagen en Gang faar Lov til at lovgive eller forhandle om Administrationsforholdenes Ordning her i Landet, tror jeg nok, at man vil komme til ganske andre Normer og Principper end dem, der nu opstilles og følges i Administrationen, bl. a. fordi de hvile paa overleveret Tradition. Den højtærede Minister talte ogsaa om, at det skulde være en parlamentarisk Fordring med denne General-

sekretær. Tror den højtærede Minister da, at det altid, selv i et ikke-parlamentarisk Land, skal være saaledes, at den Minister, der gaar ind, skal have samme Anskuelse som den, der er gaaet ud, og i det hele taget skal have det Syn paa Sagerne, der har gjort sig gældende i det Ministerium; han tiltræder, maaste i de sidste 20 Aar? Naar der en Gang skal noget nyt frem, og det kommer der jo selv i de mest absolutistiske regerede Lande, er det ikke godt, at den ny Minister, der skal bringe ny Ideer og Principper frem, skal træffe paa saadanne Egenstaber, som han nødvendigvis vil støde paa hos den Slags Embedsmænd, som her er Tale om at udnævne. — Jeg vil endnu blot gøre en mere personlig Bemærkning i Anledning af, hvad den højtærede Minister begyndte med, at jeg skulde have angrebet Personer eller talt om Personer. Det har jeg slet ikke gjort, jeg synes, at jeg har udtalt mig med den største Anerkendelse om alle de kultusministerielle Embedsmænd, og specielt om den ærede Minister har jeg udtalt mig med en ganske etskvovit Anerkendelse; men netop naar man henfer til den store Arbejdskraft og Dygtighed, der er, finder jeg dette Øjeblik slet valgt til at gøre Forandring i den Tilstand, i hvilken man har befundet sig vel i 20 Aar, til Trods for, hvad de to ærede Medlemmer for 11te Kres (Stühr og Th. Nielsen) synes at mene.

Th. Nielsen: Den sidste ærede Taler bemærkede, at naar Rigsdagen fik Lov til at komme til at behandle Administrationsforholdene, vilde man forhaabentlig komme til en helt anden Ordning end den, vi nu leve under. Jeg ved ikke bedre, end at Rigsdagen har fuldstændig Lov til at forhandle om Administrationsforholdene, og man kan vel vente, at den ærede Taler, der jo er en meget reformatorisk Mand, vil komme med Forslag til en helt anden Ordning, jeg er da vis paa, at det vil blive overvejet meget omhyggeligt og indgaaende af Rigsdagen, vi have jo den fuldeste Frihed til at forhandle og overveje den Slags Sager, idet vi jo have det private Initiativ. Selv om den højtærede Minister staar paa et andet Standpunkt, kan ingen forhindre os i selv at benytte det private Initiativ til at komme med Forslag om en anden Ordning. Jeg venter derfor, at den ærede Taler, der jo synes at have en helt anden Mening om Ordningen af Ministeriet, end vi nu have, vil komme med Forslag til en Omordning. Det er meget muligt, at det ærede Medlem